Dosarul nr. 2-25173345-05-2r-26122025

Prima instanță: Judecătoria Cahul sediul Central
Judecător: Mihail Bușuleac

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul
D E C I Z I E
În numele Legii

20 ianuarie 2026 mun. Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
Președintele completului, judecător: Andrei Scripcenco,
Judecătorii: Evgheni Bancov, Inga Gorlenco,

A judecat în ședință de judecată, în lipsa părților, recursul declarat de avocatul Eugeniu Grosu în interesele lui Popova Elena împotriva încheierii Judecătoriei Cahul sediul Central din 12 decembrie 2025, emisă în cauza civilă la cererea depusă de Popova Elena prin intermediul avocatului Grosu Eugeniu privind aplicarea măsurilor de protecția pentru victimele violenței în familie,

C O N S T A T Ă:

În fapt.

La data de 12 decembrie 2025 victima Popova Elena, prin intermediul avocatului Grosu Eugeniu a înregistrat la instanța de judecată, cererea în care solicită: *emiterea ordonanței de protecție* în favoarea victimei Popova Elena de la acțiunile agresoarei Popov Mariana pentru un termen de 90 zile din momentul pronunțării, care poate fi prelungit în condițiile legii, obligarea agresoarei Popov Mariana de a sta departe de locuința victimei Popova Elena, a.n. *****, c.p. ***** situată în satul ***** și de a nu se apropia la o distanță mai mica de 300 m; obligarea agresoarei Popov Mariana de a sta departe de locul aflării victimei Popova Elena, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea; obligarea agresoarei Popov Mariana de a nu contacta victima Popova Elena prin telefon, corespondență poștală sau în orice alt mod; încasarea tuturor cheltuielilor de judecată din contul agresoarei Popov Mariana în beneficiul victimei Popova Elena, a.n. ***** c.p. *****.

Drept argumente pentru înaintarea cererii, victima Popova Elena a indicat, că locuiește în imobilul construit împreună cu soțul său în timpul căsătoriei, soț care a decedat în urmă cu aproximativ un an.

În același imobil au locuit, până de curând, și fiul victimei, împreună cu soția acestuia, Popov Mariana.

După decesul soțului, în contextul apariției unor neînțelegeri referitoare la moștenirea cotei părți rămase de la defunct, între Popova Elena și Popov Mariana au izbucnit conflicte

constante. Inițial, Popov Mariana a început să o jignească și să o umilească verbal pe victimă, folosind expresii injurioase și amenințări. Ulterior, profitând de starea vulnerabilă a victimei – rămasă fără sprijin și protecție după decesul soțului – Popov Mariana a recurs și la violență fizică, provocându-i suferințe fizice.

Până în prezent, Popov Mariana continuă să manifeste un comportament agresiv față de victimă. Solicitările repetate ale lui Popova Elena ca aceasta să evite conflictele și să părăsească domiciliul sau soldat fără succes. De fiecare dată când Popov Mariana revine la locuință pentru a-și lua bunuri personale, adoptă un comportament violent, conștientă fiind că victima nu are cine să o apere.

Profitând de vârsta înaintată și vulnerabilitatea fizică a lui Popova Elena, aceasta o insultă, o umilește și o batjocorește în mod repetat, acțiuni ce constituie violență psihologică directă, exercitată cu intenția de a-i crea stări de teamă, anxietate și dezechilibru emoțional. Victima suferă de afecțiuni cardiace și hipertensiune, iar aceste acțiuni îi agravează starea de sănătate.

De asemenea, Popov Mariana a început să o amenințe pe victimă cu acte de răfuială fizică atunci când aceasta i-a amintit că deține o cotă-parte majoră din imobilul în care locuiesc. Situația s-a agravat în momentul în care, deși Popova Elena nu a solicitat plecarea ei din locuință, ci doar manifestarea unui comportament civilizat pentru a evita conflictele, Popov Mariana s-a mutat într-o altă locuință, însă a încercat să înrăutățească în mod deliberat condițiile de trai ale victimei. Aceasta a smuls tapetele de pe pereți, a deșurubat și înlăturat becurile, și a luat cheile casei, lăsând-o pe victimă fără posibilitatea de a-și securiza locuința, expunând-o astfel riscului de a fi victima unor infracțiuni precum furtul sau tâlhăria.

Victima declară că, în prezent, se teme pentru integritatea sa fizică și psihică, întrucât Popov Mariana continuă să manifeste violență verbală, psihologică și fizică. La ultima deplasare pentru a-și ridica lucrurile, Popov Mariana a insultat-o, a amenințat-o și a lovit-o, afirmând că „se va întoarce” pentru a „se clarifica”, afirmații percepute de victimă ca amenințări reale cu răfuiala.

Comportamentul repetat și agresiv al Marianei Popov provoacă victimei o stare permanentă de neliniște, teamă și disconfort psihologic, afectându-i onoarea, demnitatea și siguranța personală. Având în vedere comportamentul violent, amenințările repetate și starea de vulnerabilitate a lui Popova Elena, se consideră justificată și necesară emiterea unei ordonanțe de protecție împotriva Marianei Popov pentru o perioadă de 3 luni.

Soluția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul sediul Central din 12 decembrie 2025 s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de avocatul Grosu Eugeniu în interesele lui Popova Elena privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie.

Solicitarea și argumentele recurentului.

Legalitatea și temeinicia încheierii judecătorești a fost contestată cu ***recurs*** la 16 decembrie 2025 de către ***Popova Elena prin intermediul avocatului Grosu Eugeniu***, în care solicită: admiterea recursului, casarea integrală a încheierii, emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea depusă de Popova Elena cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimei violenței în familie, împotriva agresoarei Popov Mariana şi aplicarea măsurilor de protecție pe un termen de 3 luni de zile după cum urmează: 1) Obligarea agresoarei Popov Mariana, de a sta departe de locuința victimei Popova Elena, a.n. *****, situată în satul ***** şi de a nu se apropia la o distanță mai mica de 300 m, 2) Obligarea agresoarei Popov Mariana de a sta departe de locul aflării victimei Popova Elena, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea, 3) Obligarea agresoarei Popov Mariana de a nu contacta victima Popova Elena prin telefon, corespondență poștală sau în orice alt mod, 4) Încasarea tuturor cheltuielilor de judecată din contul agresoarei Popov Mariana în beneficiul victimei Popova Elena.

Drept argumente pentru înaintarea recursului victima a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră neîntemeiată și ilegală, din următoarele considerente.

Notează că, instanța de fond a respins cererea de emitere a ordonanței de protecție, reținând în esență că nu ar exista un pericol suficient de grav şi că probele administrate nu ar demonstra acte de violență în familie ori starea de pericol imediat.

Prima instanță, la fel a ignorant faptul că recurenta a invocat în cerere şi a probat, prin înscrisuri, declarații şi raport medico-legal, existența unor acte repetate de violență fizică şi psihologică, precum şi faptul că agresoarea vine la domiciliul victimei şi ultima se află într-o situație de vulnerabilitate accentuată.

Instanța de fond a ignorat finalitatea legii speciale, care este protejarea efectivă şi rapidă a victimei şi prevenirea repetării actelor de violență, nu sancționarea penală a agresorului. ***Ordonanța de protecție are caracter eminamente preventiv, fiind suficientă constatarea existenței unui risc real pentru viața, integritatea fizică sau psihică*** şi libertatea victimei, nu o probă „perfectă„ a tuturor actelor de violență.

Atenționează că, instanța de fond a interpretat restrictiv şi formalist noțiunea de violență în familie şi condițiile de instituire a măsurilor de protecție, contrar scopului legii şi obligațiilor statului de a proteja victimele conform standardelor internaționale, inclusiv jurisprudența CEDO în cauze de violență domestică împotriva Republicii Moldova.

Instanța de fond a minimalizat şi mai mult de cât atât a omis să analizeze ansamblul probelor administrate, şi anume plângerea, răspunsul IMSP Centrul de Sănătate *****, constatarea medico-legală, plângerile depuse pe marginea acțiunilor ilegale ale agentului constatator.

În mod nelegal, s-a pus accent pe lipsa unor anumite probe şi anume martori direcți la episodul de violență, şi nu s-a ținut cont că, în materia violenței domestice, de multe ori victima se află singură cu agresorul, iar urgența măsurilor nu permite administrarea unor mijloace de probă complexe.

De asemenea, prima instanță nu a coroborat episoadele de violență repetată şi nici nu a analizat plângerile anterioare ale victimei, elemente relevante pentru aprecierea reală a riscului. Prin aceasta s-a ajuns la o soluție vădit disproporționată față de situația concretă a recurentei, lăsând-o fără protecție efectivă.

Motivarea încheierii primei instanțe este lacunară, limitându-se la formule generale privind „lipsa probelor suficiente" sau „inexistența pericolului", fără a analiza concret fiecare probă prezentată şi fără a explica de ce se înlătură sau se desconsideră anumite înscrisuri ori declarații. Această manieră de motivare contravine jurisprudenței interne şi europene în materie, care impune o examinare serioasă a tuturor indiciilor de violență şi o justificare suplimentară atunci când se refuză măsuri de protecție în situații aparent periculoase.

Menționează recurentul că, instanța nu a indicat niciun motiv pentru care a preferat versiunea agresoarei în detrimentul declarațiilor victimei, deşi în cauzele de violență în familie declarația victimei are o importanță deosebită, iar îndoiala trebuie interpretată în favoarea protecției acesteia, nu în favoarea potențialului agresor.

Termenul de depunere a recursului.

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, „*termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii"*.

Analizând lucrările dosarului se atestă că încheierea contestată a fost emisă de către prima instanță la 12 decembrie 2025. Copia încheierii a fost expediată în adresa părților la 22 decembrie 2025, conform scrisorii de expediere a actului judecătoresc anexate la dosar.

Cererea de recurs a fost înregistrată la instanța de judecată în data de 16 decembrie 2025.

Astfel, Completul de judecată reține respectarea termenului de înaintare a recursului împotriva încheierii emise de prima instanță.

Procedura în fața instanței de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, „*încheierea dată în prima instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul cod"*.

Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, „*recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților"*.

Pornind din prevederile legii citate, recursul s-a examinat fără participarea părților, însă cu înștiințarea acestora despre data și ora judecării cauzei în ordine de recurs.

Părțile au fost înștiințate despre examinarea recursului pentru data de 20 ianuarie 2026, cu posibilitatea de a depune referința la cererea de recurs până la data de 16 ianuarie 2026.

Avocatul Iulia Bria în interesele intimatei Popov Mariana la data de 12 ianuarie 2026, în termenul stabilit de către instanța de recurs a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Popova Elena prin intermediul avocatului Grosu Eugeniu ca fiind neîntemeiat, menținerea integrală a încheierii nr. 2o/pr-46/2025 pronunțată la data de 12 decembrie 2025.

În argumentarea poziției s-a indicat că, consideră încheierea primei instanțe drept una legală şi întemeiată, or conținutul acesteia analizează multiaspectual toate circumstanțele invocate şi lipsa pericolului care de regulă impune eliberarea ordonanței de protecție.

Conchide că recursul declarat de avocatul Grosu Eugeniu este unul neîntemeiat şi pasibil respingerii din motivele ce succed.

Analizând argumentele invocate în recurs cât și a probelor administrate la dosar, s-a atestat că, nu există temei pentru eliberarea ordonanței de protecție așa cum a solicitat Popova Elena și respectiv instanța de judecată corect a conchis că înscrisurile administrate nu atestă un pericol iminent care ar justifica legalitatea aplicării unei ordonanțe de protecție.

În opinia intimatului Popova Elena în cererea sa nu a prezentat probe pertinente și suficiente care să constate pericolul iminent care ar confirma existența pretinselor acte de violență psihologică şi fizică din partea Marianei Popov, or așa cum a stabilit și instanța de fond pentru emiterea unei ordonanțe de protecție, sunt necesare a fi îndeplinite o serie de condiții şi anume: viața, libertatea, integritatea fizică sau psihică a persoanei care solicită emiterea ordonanței de protecției să fi fost pusă în pericol printr-un act de violență (fizică sau psihică) în una din formele prevăzute în legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie din partea unui membru de familie definit prin aceeași lege, iar măsura să aibă caracter provizoriu şi urgent. Mai mult ca atât, ordonanța de protecție urmărește drept scop de a proteja starea psihologică a victimei de la violența psihologică manifestată din partea agresorului, situație care la caz nu se atestă în intensitatea în care ar fi necesară aplicarea măsurii de protecție.

Atrage atenția că însăși Popova Elena în ședința de judecată a indicat asupra faptului că pentru prima dată între ele a fost incidentul din 28 noiembrie 2025 şi după aceasta nu au mai avut loc careva incidente, sau acțiuni de violență, însăși Popova Elena a declarat instanței în prezența apărătorului său că din data de 28 noiembrie 2025, nu s-a mai văzut cu Popov Mariana, așa cum presupusa agresoare nici nu locuiește într-un imobil cu aceasta. În aceste condiții, consideră că lipsesc cu certitudine premisele obiective care să justifice existența unui pericol real, actual şi iminent, precum şi necesitatea aplicării unor măsuri restrictive, întrucât nu se confirmă caracterul pretinselor fapte şi nici existența unui risc de recidivă sau de continuare a acțiunilor de violență.

Deşi în recurs se invocă despre acțiuni „repetate de violență” în familie, aceste circumstanțe nu au fost expuse în ședința de judecată, mai cu seamă aceste argumente nu sunt nici probate prin înscrisuri pertinente, or deși ultimul invocă că au fost depuse anterior plângeri, acestea nu au fost prezentate instanței de fond şi nici instanței de apel reieșind din anexele prezentate la recurs, în acest context, argumentele privind pretinsul caracter repetat al actelor de violență sunt inadmisibile în recurs, întrucât nu au făcut obiectul dezbaterilor în instanța de fond şi nu sunt susținute de probe administrate în condițiile legii.

Referitor la plângerea depusă de Popova Elena (din 01.12.2025 - după ce a fost chemată la audiere pe marginea acțiunilor de violență), constată că aceasta a invocat exclusiv pretinse fapte de injurie, iar nu acte de violență. Mai mult, în urma examinării acestei plângeri, organul competent a dispus clasarea procesului contravențional, reținând în mod expres inexistența faptei contravenționale. Prin urmare, această plângere nu doar că nu confirmă existența unui pericol real sau iminent, ci dimpotrivă, demonstrează caracterul neîntemeiat al acuzațiilor formulate.

Atrage atenția că, comportamentul Elenei Popova este determinat exclusiv de faptul că, anterior, pe numele acesteia a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenția de violență în familie, în care Popov Mariana are calitatea procesuală de victimă - cauză care se află pe rolul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

În mod evident, plângerea ulterioară formulată de Popova Elena (la data de 12 decembrie 2025 după depunere cererii de eliberare a ordonanței de protecție) a avut un caracter represiv şi de răzbunare, fiind depusă abia după ce aceasta a aflat că Popov Mariana a sesizat organele de poliție cu privire la acțiunile ilegale comise împotriva sa.

Remarcă că, Popova Elena a depus cerere de eliberare a ordonanței de protecție și abia după pronunțarea soluției, ultima a depus și o cerere privind tragerea la răspundere contravențională a Marianei Popov pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional. Deci în momentul înregistrării cererii de emitere a ordonanței de protecție, nici nu era depusă plângerea la IP Cahul, fapt confirmat de părți în ședința de judecată, o copie a acesteia fiind anexată abia la cererea de recurs.

Reține ca fiind corect stabilit de către instanța de fond ***lipsa riscului iminent,*** or, acesta la caz este demonstrat inclusiv de comportamentul Elenei Popova după presupusul incident. În mod firesc, în situația existenței unei amenințări reale, aceasta ar fi apelat imediat la serviciul unic de urgență 112. Or, Popova Elena nu a solicitat ajutor imediat, ci s-a adresat organelor de poliție abia după ce a fost citată în legătură cu audierea pe faptului comiterii de către ea a violenței în familie.

Lipsa riscului iminent este confirmată şi prin declarațiile Elenei Popova care a recunoscut că: ea şi Popov Mariana, deși activează în cadrul aceleiași instituții, nu interacționează, începând cu data de 28.11.2025, Popov Mariana nu s-a mai prezentat la domiciliul, şi-a ridicat bunurile personale şi nu a mai avut niciun contact cu aceasta.

Remarcă faptul că victima violenței în familie este Popov Mariana, în privința căreia a fost efectuat un raport de constatare în prima zi lucrătoare după incidentul din 28.11.2025, ceea ce confirmă caracterul prompt şi veridic al sesizării Inspectoratului de Poliție Cahul. În schimb, Popova Elena a invocat pretinse vătămări abia după o perioadă de 14 zile, fapt ce ridică serioase dubii asupra autenticității și credibilității susținerilor sale, iar în acest sens, a fost solicitată efectuarea unei constatări suplimentare în care Verdeş Alexandru să ofere răspuns la alte întrebări pe care Popov Mariana nu a avut posibilitatea să le acorde la dispunerea efectuării constatării.

Referitor la argumentul recurentului precum că instanța nu a dat apreciere unui șir de probe, mai exact nu a dat apreciere plângerilor pe marginea acțiunilor ilegale ale agentului

constatator, or, ultimul a omis să constate că astfel de plângeri nici nu au fost anexate la materialele cauzei.

Referitor la înscrisurile medicale care în opinia Elenei Popova şi a reprezentantului acesteia descrie perfect starea de violență psihologică, conchide că aceste înscrisuri nu demonstrează nimic altceva decât faptul că Popova Elena suferă de careva maladii despre care a sesizat medicul de familie încă la data de 23.07.2025 (conform inscripțiilor medicale).

În opinia sa, constatările medicului de familie nu sunt în legătură cu presupusul incident din 28 noiembrie 2025 sau cu alte acțiuni de violență psihologică.

Consideră că încheierea nr. 2o/pr-46/2025 întrunește criteriile legalității și temeiniciei, stabilite de normele legale, inclusiv raționamentele care au condus instanța de judecată la convingerea de a respinge cererea înaintată de Popova Elena prin intermediul avocatului privitor la aplicarea măsurilor de protecție.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind materialele dosarului, analizând încheierea contestată în raport cu argumente invocate în cererea de recurs și cu înscrisurile administrate la cauza civilă, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul este întemeiat, motiv care impune admiterea acestuia, casează integral încheierea primei instanțe, cu soluționare prin decizie problema respectivă.

În acord cu prevederile art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, „*instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă”*.

După cum rezultă din materialele cauzei, Popova Elena este soacra lui Popov Mariana. Astfel, la data de 12 decembrie 2025 Popova Elena a sesizat instanța de judecată cu prezenta cerere în care invocă exercitarea violenței verbale, psihologice și fizice din partea nurorii sale Popov Mariana, solicitând aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familiei pe un termen de 3 luni.

În sensul existenței violenței respective, Popova Elena a indicat că se teme pentru integritatea sa fizică și psihică, întrucât Popov Mariana continuă să manifeste violență verbală, psihologică și fizică, la ultima deplasare pentru a-și ridica lucrurile, Popov Mariana a insultat-o, a amenințat-o și a lovit-o, afirmând că „se va întoarce” pentru a „se clarifica”, afirmații percepute de victimă ca amenințări reale cu răfuiala.

Prima instanță examinând cererea înaintată de Popova Elena a ajuns la concluzia respingerii cererii privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie, ca fiind neîntemeiată.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, Completul de judecată consideră ca fiind neîntemeiată soluția instanței de judecată de a respinge cererea depusă de Popova Elena prin intermediul avocatului Eugeniu Grosu privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie.

În sensul respingerii cererii victimei Popova Elena, instanța de fond a reținut că „*...nu există necesitatea aplicării măsurilor de protecție în privința Elenei Popova or, în cadrul*

ședinței de judecată nu a fost probat faptul unui pericol iminent, la materialele cauzei nefiind anexate probe pertinente și concludente în privința pretinsei violențe admise de nora acesteia, din care instanța de judecată ar putea concluziona existența pericolului real, iminent și imediat din partea acesteia", precum și *„... de către avocatul presupusei agresoare, au fost prezentate probe care combat argumentele invocate de Popova Elena prin care aceasta pledează ca victimă a violenței în familie în prezenta cauză",* dar și a considerat că *„ ... din conținutul cererii cât și în cadrul ședinței de judecată nu a fost prezentată nici o probă ce ar confirma prezența violenței în familie sau riscul aplicării violenței de către presupusa agresoare Popov Mariana, în privința lui Popova Elena cu care nu mai locuiește împreună".*

Analizând argumentele din încheierea judecătorească invocate pentru a respinge cererea victimei Popova Elena, se observă că instanța de fond a analizat cererea victimei doar prin prisma violenței în familie în general, deși în conținutul cererii sale, victima a invocat atât violența fizică, cât și violența psihologică aplicată în privința sa de către Popov Mariana. Astfel, instanța de fond a omis să analizeze și să se expună asupra argumentelor victimei privitor la aplicarea violenței fizice și psihologice în privința sa de către Popov Mariana. Mai mult, instanța de fond nu a analizat probele anexate de Popova Elena și nu a dat o apreciere raportului de constatare nr. 202513P0262 din 10.12.2025. Drept urmare, este neîntemeiată concluzia instanței de fond în sensul lipsei necesității aplicării măsurilor de protecție.

Luând în considerare caracterul neîntemeiat și contradictoriu al soluției instanței de fond cu probele administrate la materialele cauzei, precum și că eroarea admisă de către instanța de fond poate fi corectată de către instanța de recurs, Completul de judecată ajunge la concluzia de a casa integral încheierea primei instanțe, cu soluționare prin decizie problema respectivă.

Conform art. 2 al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, *violență în familie* – acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;

violență fizică – vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar;

violența psihologică – *provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune*, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără

consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar.

Conform art. 3 alin. (1) și (2) din aceiași Lege, *subiecți ai violenței în familie* sunt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii. *Membri de familie,* în sensul prezentei legi, sunt*: b) în condiția de locuire separată:* persoanele aflate în căsătorie, în divorț, *rudele,* afinii lor, copii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

Potrivit art. 278[4] alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune de către victimă personal sau prin reprezentant.

În conformitate cu prevederile art. 278[5] CPC, ***în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se indică <u>circumstanțele actului de violență, intensitatea, durata, consecințele suportate și alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecție</u>***.

Iar, art. 278[6] alin.(3) Cod de procedură civilă, declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.

Conform art. 12 alin. (1) și (2) al Legii Republicii Moldova cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007, *victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă împotriva femeilor şi de violenţă în familie şi să solicite protecţie. Reprezentanţilor autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei împotriva femeilor şi violenţei în familie li se interzice să întreprindă acţiuni menite să descurajeze victima în denunţarea actelor de violenţă la care este supusă*.

Potrivit art. 287[7] alin.(1)-(3) Cod de procedură civilă, Instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. În cazul admiterii cererii, instanța emite o ordonanță de protecție în care aplică agresorului una din măsurile prevăzute în alin.(2). Măsurile de protecție se aplică pe un termen de până la 3 luni.

Circumstanțele cauzei atestă că Popova Elena este victima agresiunii fizice și psihologice din partea nurorii Popov Mariana. Așa cum din declarațiile victimei Popova Elena depuse în instanța de fond se atestă existența mai multor conflicte între aceasta și nora sa – Popov Mariana, în cadrul cărora aceasta o jignește și o umilește verbal pe victimă, folosind expresii injurioase și amenințări. Victima mai indică că, în urma conflictului din 28.11.2025 (între ea și Popov Mariana), a primit leziuni corporale. Or, potrivit raportului de constatare nr. 202513P0262 din 10.12.2025, conform examinării medico-legale obiective a cet. Popova Elena, a.n. *****, s-au constatat leziuni corporale: excoriație pe aripa nazală pe dreapta (foto 5), echimoze în regiunea pectorală dreaptă, în protecția coastei III (foto 3), echimoză pe brațul stâng 1/3 superioară, suprafața antero-medială (foto 4). Leziunile corporale menționate au fost produse la acțiunea traumatică cu un obiect contondent, dur, bont, la lovire și compresie, produse în timpul (28.11.2025) circumstanțelor relatate, și au fost calificate ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau sănătății.

Este necesar de menționat că, pentru emiterea unei ordonanțe de protecție, este necesar de a fi îndeplinite o serie de condiții, și anume: ca viața, libertatea, integritatea fizică sau psihică a persoanei care solicită protecție să fi fost puse în pericol printr-un act de violență (fizică sau psihică) în una din formele prevăzute în legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie din partea unui membru de familie, definit prin aceeași lege, iar măsura să aibă caracter provizoriu și urgent.

Instanța de recurs conchide că, în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real și imediat, atunci când este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei și preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra acesteia. Termenul „pericol iminent" se referă la orice situație de violență în familie în care pericolul este iminent sau s-a materializat deja și este posibil să apară din nou.

Astfel, instanța de recurs constată indicii violenței psihologice manifestată de Popov Mariana prin exprimări cu cuvinte necenzurate, amenințări în privința victimei Popova Elena.

Analizând probele enumerate în coraport cu circumstanțele invocate de Popova Elena în cererea sa și cu dispozițiile art. 118 alin. (1) coroborat cu art. 130 Cod de procedură civilă, Completul de judecată consideră că au prezentate probe pertinente și suficiente care să confirme existența violenței psihologice manifestată de Popov Mariana în privința victimei Popova Elena. Astfel, violență psihologică manifestată în privința victimei Popova Elena îi provoacă acesteia stări de tensiune și neliniște, disconfort psihologic, comportament care îi provoacă victimei o stare permanentă de frică, situație care impune amestecul statului în viața privată a părților, prin aplicarea măsurilor de protecție în privința victimei violenței în familie.

Referitor la cazul de violență care ar fi avut loc la data de 28.11.2025 față de victima Popova Elena, Completul de judecată nu poate constata cine a manifestat actele de violență față de aceasta, însă raportul de constatare nr. 202513P0262 din 10 decembrie 2025 vorbește despre leziuni fizice care i-au fost cauzate victimei Popova Elena la data de 28.11.2025. În acest context, Completul de judecată nu poate trece cu vederea leziunile corporale cauzate acesteia.

În ceea ce privește poziția părții intimate precum că, organul competent a dispus clasarea procesului contravențional intentat la plângerea lui Popova Elena, reținând în mod expres inexistența faptei contravenționale, Completul de judecată nu-l poate reține drept argument privitor la lipsa pericolului iminent de comitere a violenței atât fizice, cât și psihice.

Din considerentele enunțate mai sus, Completul de judecată reține ca fiind întemeiată cererea depusă de Popova Elena prin intermediul avocatului privitor la aplicarea măsurii de protecție.

În acest sens este de menționat că, imixtiunea de către autorități în viața privată este necesară în vederea ocrotirii sănătății și drepturilor victimei împotriva violenței psihologice manifestate de agresor, cât și pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației referitor la dreptul la viață fără violență. La caz, s-a constatat necesitatea intervenirii instanței de judecată în viața privată și de familie a recurentei Popova Elena și nora sa Popov Mariana prin modalitatea solicitată de recurentă.

Se remarcă că cererea înaintată de Popova Elena privitor la aplicarea măsurilor de protecție, conține actul de violență, intensitatea, durata, consecințele suportate și alte circumstanțe care indică la necesitatea aplicării măsurilor de protecție.

Aceste circumstanțe, Completul de judecată le consideră ca fiind suficiente pentru a ajunge la concluzia temeiniciei cererii depusă de Popova Elena prin intermediul avocatului și la necesitatea aplicării măsuri protecție a acesteia împotriva acțiunilor agresive ale nurorii Popov Mariana, or, autoritățile abilitate cu funcții de prevenire şi combatere a violenței în familie sunt obligate să reacționeze prompt la orice sesizare, conform art. 11 alin. (3) al Legii privind prevenirea și combaterea violenței în familie.

Completul de judecată menționează că, la caz, imixtiunea de către autorități în viața privată este necesară în vederea ocrotirii sănătății și drepturilor victimei Popova Elena împotriva violenței psihologice manifestate de Popov Mariana, precum și pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației referitor la familie.

În speță, atât violența fizică, cât și violența psihologică s-a materializat și, luând în considerare circumstanțele cauzei, este posibil să apară din nou. Or, din spusele victimei, Popov Mariana a amenințat-o în acest sens. Astfel, legiuitorul ținând cont de interesul superior a victimei, în scopul ocrotirii sănătății și drepturilor acesteia, a considerat suficient pentru aplicarea măsurilor de protecție doar apariția pericolului iminent de comitere a violenței, în scopul prevenirii acțiunilor ilegale față de victima violenței.

În acest sens, CtEDO a accentuat că, în cazurile de violență domestică, drepturile agresorului nu pot lua locul drepturilor victimei la viață și integritatea fizică și mentală (hotărârea din 09.06.2009 în cauza Opuz c. Turciei). Mai mult ca atât, Curtea a relevat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului. Curtea a mai remarcat că, eșecul în a răspunde adecvat violenței de acest gen constituie o încălcare a art. 14 al Convenției, indicând că violența împotriva femeilor este o formă de inegalitate.

De asemenea, instanța de recurs conchide că, în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, este pusă în pericol viața şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra acesteia. Termenul „pericol iminent” se referă la orice situație de violență în familie în care pericolul este iminent sau s-a materializat deja și este posibil să apară din nou.

Luând în considerare situația care decurge din relațiile existente între Popova Elena și Popov Mariana, instanța de recurs nu exclude riscul de a se repeta aplicarea violenței psihologice, cât și aplicarea violenței fizice de către agresorul Popov Mariana față de victima Popova Elena.

Având în vedere scopul măsurilor de protecție în cazul victimelor violenței în familie de preîntâmpinare a pericolului asupra securității vieții, sănătății psihice a victimei, inclusiv acordul victimei de purta echipament de monitorizare electronică, Completul de judecată consideră necesar de a aplica în privința agresorului Popov Mariana următoarele măsurile stabilite în art.

278^7 alin.(2) Cod de procedură civilă, și anume: se obligă Popov Mariana să stea departe de locul aflării victimei Popova Elena, născută la *****, IDNP ***** și de domiciliul acesteia, situat în *****, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei de cel puțin 50 metri, excluzând orice contact vizual cu aceasta; se interzice lui Popov Mariana orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu Popova Elena, pe întreaga durată de acțiune a măsurilor de protecție.

În conformitate cu art. 278^7 alin. (2^1) și (3) Cod de procedură civilă, Completul de judecată va aplica măsurile de protecție pentru victima Popova Elena de la acțiunile agresorului Popov Mariana pe un termen de 15 (cincisprezece) zile cu monitorizare electronică.

În ceea ce privește poziția intimatei precum că, victima Popova Elena și Popova Mariana activează în aceeași instituție, la materialele cauzei nu au fost anexate careva probe în acest sens, or părțile dispun de drepturi egale în probarea declarațiilor.

Generalizând circumstanțele expuse, Completul de judecată admite ca întemeiate toate argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Popova Elena prin intermediul avocatului Eugeniu Grosu în sensul lipsei de temeinicie a încheierii emise de către instanța de fond.

În conformitate cu pct. 1.1.5 din Anexa nr. 2 la Legea privind taxa de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, se scutesc de taxa de stat și de taxa de timbru reclamanții în acțiunile privind aplicarea măsurilor de protecție.

Potrivit art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanța judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise în acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.

Reieșind din normele citate supra și luând în considerare că Popov Mariana nu este scutit de la plata taxei de stat și a taxei de timbru, instanța de recurs consideră necesar de a încasa de la agresorul Popov Mariana în beneficiul statului, taxa de stat în cuantum de 250 lei.

Având în vedere reperele dezvoltate mai sus și că argumentele invocate în cerere de recurs depusă de Popova Elena prin intermediul avocatului Eugeniu Grosu, și-au găsit pe deplin confirmarea în instanța de recurs, Completul de judecată ajunge la concluzia de a admite recursul, casează integral încheierea primei instanțe, cu soluționare prin decizie problema respectivă.

Călăuzindu-se de prevederile art. 427 lit. c), art. 428, art. 278^3 – 278^7 CPC, Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, Completul de judecată,-

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de Popova Elena prin intermediul avocatului Eugeniu Grosu.

Se casează încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 12 decembrie 2025 pronunțată în cauza civilă la cererea depusă de Popova Elena prin intermediul avocatului Grosu Eugeniu privind aplicarea măsurilor de protecția pentru victimele violenței în familie, și soluționează prin decizie problema respectivă, după cum urmează:

Se admite parțial cererea depusă de Popova Elena prin intermediul avocatului Grosu Eugeniu privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie.

Se eliberează ordonanța de protecție în favoarea victimei Popova Elena împotriva acțiunilor lui Popov Mariana.

Se aplică pentru Popova Elena măsuri de protecție de la acțiunile agresorului Popov Mariana după cum urmează:

- Se obligă Popov Mariana să stea departe de locul aflării victimei Popova Elena, născută la *****, IDNP ***** și de domiciliul acesteia, situat în *****, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei de cel puțin 50 metri, excluzând orice contact vizual cu aceasta;

- Se interzice lui Popov Mariana orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu Popova Elena, pe întreaga durată de acțiune a măsurilor de protecție.

Măsurile de protecție se aplică pe un termen de 15 (cincisprezece) zile, începând cu 20 ianuarie 2026.

Se aplică monitorizarea electronică a victimei Popova Elena și a agresorului Popov Mariana, în vederea executării obligațiilor și interdicțiilor impuse prin prezenta decizie.

Ordonanța de protecție emisă în baza prezentei decizii, se execută imediat.

Executarea ordonanței de protecție și supravegherea îndeplinirii măsurilor de protecție a victimei violenței în familie se pune pe seama Inspectoratului de Poliție Cahul și a Biroului de Probațiune Cahul.

Se explică victimei și agresorului că măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri sau poate fi prelungit termenul măsurilor de protecție la cererea repetată a victimei ca urmare a comiterii de noi fapte de violență în familie sau a nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție.

Se încasează de la Popov Mariana în beneficiul statului suma de 250 lei cu titlu de taxă de stat.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului, judecător — Andrei Scripcenco

Judecătorii — Evgheni Bancov

Inga Gorlenco

Dosarul nr. 2-25173345-05-2r-26122025

ORDONANȚĂ DE PROTECȚIE

20 ianuarie 2026 mun. Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
Președintele completului, judecător: Andrei Scripcenco,
Judecătorii: Evgheni Bancov, Inga Gorlenco,

A judecat în ședință de judecată, în lipsa părților, recursul declarat de Popova Elena prin intermediul avocatului Eugeniu Grosu împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 12 decembrie 2025 emisă în cauza civilă la cerere depusă de Popova Elena prin intermediul avocatului Eugeniu Grosu privind aplicarea măsurilor de protecția pentru victimele violenței în familie,

Călăuzindu-se de prevederile art. 427 lit. c), art. 428, art. 278^3 – 278^7 CPC, Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, Completul de judecată,–

D E C I D E:

Se aplică pentru Popova Elena măsuri de protecție de la acțiunile agresorului Popov Mariana după cum urmează:

- Se obligă Popov Mariana să stea departe de locul aflării victimei Popova Elena, născută la *****, IDNP ***** și de domiciliul acesteia, situat în *****, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei de cel puțin 50 metri, excluzând orice contact vizual cu aceasta;

- Se interzice lui Popov Mariana orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu Popova Elena, pe întreaga durată de acțiune a măsurilor de protecție.

Măsurile de protecție se aplică pe un termen de 15 (cincisprezece) zile, începând cu 20 ianuarie 2026.

Se aplică monitorizarea electronică a victimei Popova Elena și a agresorului Popov Mariana, în vederea executării obligațiilor și interdicțiilor impuse prin prezenta decizie.

Executarea ordonanței de protecție și supravegherea îndeplinirii măsurilor de protecție a victimei violenței în familie se pune pe seama Inspectoratului de Poliție Cahul și a Biroului de Probațiune Cahul.

Se remite Inspectoratului de Poliție Cahul și Biroului de Probațiune Cahul ordonanța de protecție emisă în baza prezentei decizii pentru supraveghere și executare imediată.

Președintele completului, judecător Andrei Scripcenco

Judecătorii Evgheni Bancov

Inga Gorlenco